

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Sancti Ioannis Chrysostomi, Archiepiscopi Constantinopolitani, in
Sanctiſimæ Dei genitricis Annunciationem. Oratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

1050 ORATIO S. IOAN. CHRYSOST.
carceres cō-
iecti. carceribus catenisque constricti sunt, inde prius
non recessuri, quam debitas pœnas luant.

SANCTI IOANNIS CHRYSOSTO-
mi, Archiepiscopi Constantinopolitani, in San-
ctissima Dei genitricis Annunciatio-
nem. Oratio.

25. Martij.

Gabriel An-
gelus cur
missus ad
Virginem.

RVrsus lætitiæ nunciij, rursus libertatis Indi-
cia, rursus reuocatio, rursus reditus, rur-
sum gaudia, rursus à seruitute liberatio.
Angelus cum virgine loquitur, quoniam serpens
cum muliere locutus fuerat. Sexto, inquit, Mensē
missus est Angelus Gabriel à Deo ad virginem de-
sponsatam viro. Missus est Gabriel, vt totius mun-
di salutem nunciaret. Missus est Gabriel, vt scri-
ptum reuocationis Adam referret. Missus est Ga-
briel ad virginem, vt mulieris dedecus, in honorē
conuerteret. Missus est Gabriel, vt puro sponso
thalamum pararet. Missus est Gabriel, vt inter
Creatorem & creaturam sponsalia celebraret.
Missus est Gabriel, ad animatum palatium Regis
Angelorum: Missus est Gabriel ad virginem de-
sponsatam quidem Ioseph, sed seruata filio Dei.
Missus est seruus incorporuus, ad virginem im-
maculatam. Missus est à peccato integer, ad cor-
ruptionis expertem. Missus est lucernæ splendor,
qui iustitiæ solem nunciaret. Missus est nitor Au-
roræ, qui diei lumen præcurreret. Missus est Ga-
briel, vt ostenderet eum qui est in sinu patris, in
matris etiā vlnis gestari. Missus est Gabriel, vt
indicaret qui est in folio, in spelunca etiā iacere.
Missus est miles, qui Imperatoris Mysterium pro-
mulgaret. Mysterium quod fide cognoscitur, &
curiositate non inuenitur. Mysterium adorandū,
non

non humana prudentia ponderandum. Myſteriũ diuinis, non humanis rationibus explicandum.

In menſe ſexto Miſſus eſt Angelus Gabriel ad virginem. Quem ſextum menſem dicit? Quem? Sextus Menſis.

Ex quo nimirum, Elizabeth bonum accepit nunciũ, ex quo Iohannem concepit. Vnde id planũ fit: ipſemet Angelus virginem alloquens, ſic interpretatur: Ecce Elizabeth, inquit cognata tua, & Luc. 1. ipſa concepit filium in ſenectute ſua: & hic menſis eſt ſextus illi, quæ vocatur ſterilis. Menſe ſexto, ſcilicet, conceptionis Iohannis. Oportebat enim vt miles anteiret. Conſentaneum erat, vt miniſter antecederet: æquum erat, vt index Domini præſentiam ſignificaret. Menſe ſexto miſſus eſt Angelus ad virginem deſponſatam viro. Deſponſatam, non autem coniunctam. Deſponſatam quidem, ſed ſeruatam. Cur deſponſatam? Ne celerius latro myſterium intelligeret. Nam per virginem quidem Regem eſſe venturum, improbus non ignorabat; quippe qui Eſaiæ ipſe quoque verba illa audierat. Ecce virgo in utero habebit, & pariet filium. Itaque ſingulas virgines obſeruabat, vt vbi myſterium impleri animaduerteteret, in famiam pararet. Idcirco Dominus per deſponſatam venit. Quæ enim deſponſata fuerat, deinceps in manum ſponſi tradenda erat. Menſe ſexto miſſus eſt Gabriel, ad virginem deſponſatam viro, cui nomen erat Ioseph. Audi quid de hoc viro & virgine, dicat propheta; dabitur hic liber obſignatus viro ſcienti literas; Id eſt, virgo plane immaculata. A quo dabitur? à ſacerdotibus vtique. Eſa. 7. Eſa. 19. Quinam viro? Fabro Ioseph.

Cum igitur ſacerdotes caſto Ioseph virginem deſpondiſſent, eam illi commendarunt, nuptiarum tempus expectantes. Verum eam ipſe ſuſcipiens,

piens, integram erat conseruaturus. Mense sexto missus est Gabriel ad Virginem. Qui profecto eiusmodi à Deo mandata accepit: A des huc Angelle, minister esto mysterij grauis & reconditi, Miraculo inferui. Misericordia mea commotus, ad requirendum Adam, qui aberrauit, descendere festino. Peccatum prostrauit eum, qui ad Imaginem meam factus est; corruptit opus manuum mearum: infecit decus à me confectum. Lupus deuorat alumnum meum. Exulat incola Paradisi. Vitæ lignum, à flammeo gladio custoditur. Clausus est locus deliciarum. Errantis me miseret. Hostem capi volo. Placet ut virtutes omnes quæ in cælo sunt mysterium hoc lateat, & tibi soli sit manifestum. Vade ergo ad Mariam Virginem. Vade ad animatam ciuitatem, de qua loquitur propheta, gloriosa inquam, de te dicta sunt ciuitas Dei. Vade ad Paradisum meam, ratione præditam. Vade ad portam Orientalem. Vade ad habitaculum, verbo meo dignum. Vade ad alterum cælum, quod est in terra. Abi ad nebulam leuem, & præsentiam meam illi nuncia integritatem. Abi ad sanctuarium mihi paratum. Abi ad thalamum diuinæ humanitatis meæ. Abi ad purum cubiculum ortus mei, secundum carnem. Loquere in auribus arcæ meæ, ratione præditæ, ut paret mihi auditus ingressum. Caue offendas aut turbes animum virginis. Templum illud diuinum, modestè adi. Prima tua vox illi gaudium afferat, dic; Ave gratia plena; Ut ego miserear afflictæ Eux.

Genes. 3.

Psal. 87.

Audit hæc Angelus, & secum ut par erat hæc cogitabat; Noua res hæc est, cuius intelligentia nullis verbis explicari potest. Quem metuunt Cherubin, quem Seraphim intueri non possunt, quem omnes virtutes Angelicæ comprehendere nequeunt,

nequeunt, speciali quodam modo nunciatur cum puella virgine conuersaturus, & propriæ eius personæ præsentia significatur, immò verò ingressus per auditum ei promittitur. Qui Euam condemnauit, eius filiam glorificare tantoperè festinat? Ait enim, vt pareret mihi auditus ingressum. Nunquid potest Virginis uterus eum capere qui comprehendi non potest? Verè mysteriũ magnum & venerandum. Sic Angelo cogitanti: Quid, inquit, Dominus, turbaris ò Gabriel, nouitate rei? Nonne paulò antè missus es à me ad Zachariam sacerdotem? Nonne illi Iohannis Ortum nunciasti? Nonne incredulo sacerdoti pœnam intulisti? Nonne senem taciturnitate multasti? Nonne quæ tu pronunciaſti, ego rata habui & comprobauit? Nonne nuncium tuum, res ipsa consecuta est? Nonne sterilis concepit? Uterus paruit? Sterilitatis morbus discessit? Naturæ fugit inertia? Quid est quod ego non possim efficere? Cur igitur dubitas? Tunc Angelus; Naturæ, inquit, errores, Domine, corrigere, morborum nebulam dissoluere, membra mortua ad vitalem vim reuocare, naturæ præcipere, vt liberos gignat, à certis membris sterilitatem remouere, senescentis stipulam ad viridem formam reducere, terram infæcundam statim efficere manipulorum matrè, solitum est tuæ virtutis opus. Testis est Sara, tum Rebecca, post autem Anna, quæ cum graui sterilitatis morbo laborarent, abs te liberatæ sunt. Vir-

Luc. 1.

Nihil impossibile apud Deum.

Gen. 11. 25.

1. Reg. 1.

Gen. 15.

talitatis pelagus habebat. Verum illic ò Domine, te conspicuum Abrahæ præbuisse in ostio tabernaculi, & pertransisti qui omnia comples. Quomodo autem feret Maria diuinitatis ignem? Solium tuum ardet splendore illustratum. & virgo te ferre poterit, vt non comburatur? si læsit, inquit Dominus, rubum ignis in solitudine, lædet omnino Mariam quoque præsentia mea; sin ignis ille, qui diuini ignis mei præsentiam significabat, rubum potius irrigauit, quàm combussit; quid de veritate dices, non in igne flammæ, sed in pluinæ specie descendente?

Exod. 3.

Tunc Angelus, Dei iussa facescens, Virginem adiit, & clara voce, Ave, inquit, gratia plena: Dominus tecum. Non est amplius diabolus contra te. Vbi enim prius hostis ille vulnus infixit, illic medicus adhibet medicamentum. Vndè mors ingressus principium habuit, indè sibi vita aditum patefecit. Per mulierem mala fluxerunt, Per mulierem emanant bona. Ave gratia plena. Ne te pudeat, quod mulier causa damnationis extiterit. Tu enim Iudicis & Redemptoris mater exisses. Ave gratia plena, quæ mundi paries Saluatorem. Ave gratia plena, genitrix vitæ, quæ mortem delebit. Ave animatum Dei templum. Ave cæli pariterque terræ domicilium. Ave naturæ illius, quæ comprehendi non potest, amplissimum habitaculum. Per hanc adest, charissimi, ægrotantibus medicus; In tenebris confidentibus, illuxit Iustitiæ sol; Tempestate iactatis, factus Ancora, portusque tutissimus; Deo inuisis & inimicis reconciliatio, captiuis redemptio, in bello versantibus munitissimum propugnaculum: ille nimirum, qui est pax nostra. Qua quidem pace, vtinam detur nobis frui, per gratiam eius.

Epitheta ill.
Iustitia S.
Mariæ.

Per mulierem emanant bona. Ave gratia plena. Ne te pudeat, quod mulier causa damnationis extiterit. Tu enim Iudicis & Redemptoris mater exisses. Ave gratia plena, quæ mundi paries Saluatorem. Ave gratia plena, genitrix vitæ, quæ mortem delebit. Ave animatum Dei templum. Ave cæli pariterque terræ domicilium. Ave naturæ illius, quæ comprehendi non potest, amplissimum habitaculum. Per hanc adest, charissimi, ægrotantibus medicus; In tenebris confidentibus, illuxit Iustitiæ sol; Tempestate iactatis, factus Ancora, portusque tutissimus; Deo inuisis & inimicis reconciliatio, captiuis redemptio, in bello versantibus munitissimum propugnaculum: ille nimirum, qui est pax nostra. Qua quidem pace, vtinam detur nobis frui, per gratiam eius.

Ephes. 2.

Per mulierem emanant bona. Ave gratia plena. Ne te pudeat, quod mulier causa damnationis extiterit. Tu enim Iudicis & Redemptoris mater exisses. Ave gratia plena, quæ mundi paries Saluatorem. Ave gratia plena, genitrix vitæ, quæ mortem delebit. Ave animatum Dei templum. Ave cæli pariterque terræ domicilium. Ave naturæ illius, quæ comprehendi non potest, amplissimum habitaculum. Per hanc adest, charissimi, ægrotantibus medicus; In tenebris confidentibus, illuxit Iustitiæ sol; Tempestate iactatis, factus Ancora, portusque tutissimus; Deo inuisis & inimicis reconciliatio, captiuis redemptio, in bello versantibus munitissimum propugnaculum: ille nimirum, qui est pax nostra. Qua quidem pace, vtinam detur nobis frui, per gratiam eius.

eiusdem Dei nostri Iesu Christi: cui gloria, & Imperium, cum patre, & sancto Spiritu in secula seculorum, Amen.

VITA S. HERMELANDI NOVIOMAGENSIS, primi Abbatis Amrensis: ex ea qua est apud Surium. Obijt anno Domini 690.

Vide Cxf. Bar. in not. Mart. Rom.

Hermelandus apud Nouiomagenses nobilissimis ortus parentibus, cum maximam sui spem admirabili quadam ingenij dexteritate commoueret, a parentibus literarum studijs traditus est. Ibi tum ille omnes coetaneos tanta discendi celeritate antecessit, ut parentes non mediocriter laudibus eius, quae in ore omnium versabantur, delectati, a scholis abductum, regio ministerio deputarent. Sperabant enim, ut hac ratione non modo parentes adaequaret, sed longo etiam interuallo gloria superaret. At vir Dei Christi amore ebrius, animi nobilitatem carnis nobilitati longè anteferebat, & assidua mente & cogitatione quomodo se aliquando terrenarum rerum curis extricaret, voluebat. Sed ne patris imperium planè negligere, & parentum voluntatem aspernari videretur, passus est se titulis & honoribus decorari, ita tamen ut intimis animae medallis, Christi humilitatem retineret semper. Factus itaq; Francorum regi Clotario a cyathis, partim amicorum precibus, partim etiam parentum auctoritate, nobilissimi cuiusdam viri filium, coniugem sibi accipere coactus est. Ille quamuis a nuptijs vehementer abhorreret, animum tamen vultu egregie texit, donec oblata occasione, modestè admodum regi se aperiret, & infimis precibus, ut posthabita terrena militia, ad Christi se castra

25. Martij. Natales eius clari.

Ingenij eius felicitas.

Cogitur esse aulicus.

Fit regi Francorum a cyathis. Puella ei despondetur.